

Σάμου Ευσέβιος: «Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας διώκεται πλέον εμφανώς»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σάμου, Ικαρίας και Κορσεών

Για διωγμό της Ορθόδοξης Εκκλησίας και για σκληρή πολεμική προς ό,τι χριστιανικό και Ορθόδοξο, κάνει λόγο, μεταξύ άλλων, ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάμου και Ικαρίας κ. Ευσέβιος](#) μέσα από το φετινό μήνυμα του για την επερχόμενη Κυριακή της Ορθοδοξίας, το οποίο θα αναγνωσθεί στους ναούς προ της λιτάνευσης των ιερών εικόνων.

Λαμβάνοντας αφορμή από τον σάλο και τις αντιδράσεις που προκάλεσε η βλάσφημη αφίσα του [ντοκιμαντέρ](#) της σκηνοθέτιδας Ελίνας Ψύκου «Αδέσποτα Κορμιά», ο Σεβασμιώτατος τονίζει πως ο Τίμιος Σταυρός «χλευάζεται στην αφίσα ενός Φεστιβάλ, όπου και διαπομπεύεται ή πίστη μας ολόκληρη, αφού αντί του Έσταυρωμένου Χριστού, απεικονίζεται έσταυρωμένη μια γυμνή έγκυος γυναίκα ή όποια κατ' αυτούς είναι ή Παναγία μας!».

«Τί μεγάλη ντροπή! Τόσο για τήν βλάσφημη απεικόνιση, όσο και για τό ό,τι όλες οι ύγιεις διαμαρτυρίες σκόνταψαν τάχα στην έλευθερία έκφρασης και λόγου και στην αδυναμία λογοκρισίας τής τέχνης, ενώ ο νόμος για τήν εξύβριση τών θείων και τών θρησκευτικών συμβόλων παραμένει για μία ακόμη φορά ανεφάρμοστος, ένεκα τής άνεκτικότητας του Χριστιανισμού. Φευ!

Όλα αυτά μάλλον συστήνουν μιά σκληρή πολεμική προς ό,τι χριστιανικό κι Ορθόδοξο, γι' αυτό καί η εποχή μας αναδεικνύεται σέ εποχή όμολογίας τής Ορθόδοξης πίστης μας», υπογραμμίζει στη συνέχεια.

Καταλήγοντας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάμου και Ικαρίας κ. Ευσέβιος απευθύνει κάλεσμα να «έντείνουμε τόν πνευματικό μας άγώνα κι άς κοιτάξουμε νά μένουμε ένωμένοι μέ τόν Χριστό μέσα από τήν Μυστηριακή ζωή τής Έκκλησίας, φροντίζοντας νά άξιοποιούμε κάθε εύκαιρία για νά προετοιμαζόμαστε καί νά κοινωνοϋμε συχνά τών άχράντων Μυστηρίων».

Αναλυτικά το φετινό μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σάμου και Ικαρίας κ. Ευσεβίου για την Κυριακή της Ορθοδοξίας:

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΑΜΟΥ ΚΑΙ ΙΚΑΡΙΑΣ

κ.κ ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ 24η ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

Άγαπητοί μου Πατέρες και Άδελφοί,

Η έφετινή Κυριακή τής Ορθοδοξίας, πέρα από τόν έορτασμό τοϋ θριάμβου τής άναστυλώσεως τών ιερών Εικώνων άποτελεϊ για τόν εύσυνείδητο Ορθόδοξο Χριστιανό μία πρώτης τάξεως εύκαιρία για έλεγχο καί αυτοκριτική.

Σήμερα περισσότερο ίσως από οποιαδήποτε άλλη φορά, έχουμε ανάγκη νά μετρήσουμε τήν πίστη μας καί τήν ζωή μας μέ τό μέτρο τής Ορθόδοξης Έκκλησίας, μέ σκοπό νά έπαληθεύσουμε τόν δρόμο τής σωτηρίας μας. Και τοϋτο όχι για νά καυχηθοϋμε πώς είμαστε Ορθόδοξοι, αλλά για νά βεβαιωθοϋμε ότι πορευόμαστε όρθά, όρθόδοξα, ώστε νά οδηγούμαστε στήν λόγω καί έργω όμολογία τοϋ Χριστοϋ.

Δέν άρκει τό ότι βαπτισθήκαμε Ορθόδοξοι Χριστιανοί, εάν δέν γνωρίζουμε τήν πίστη καί τή ζωή τής Έκκλησίας μας. Ορθόδοξος Χριστιανός δέν είναι εκείνος, ό όποιος ύπάρχει τυπικά ως μέλος τοϋ σώματος τοϋ Χριστοϋ κι άπλώς έκκλησιάζεται σέ μεγάλες γιορτές ή πανηγύρεις, αλλά εκείνος ό όποιος πειθαρχεί στη διδασκαλία καί τούς ιερούς Κανόνες τής Έκκλησίας, επί τη βάσει τής Άγίας Γραφής καί τής Ιερᾶς Παραδόσεως. Έκείνος ό όποιος θεωρεί τόν έαυτό του έστρατευμένο στήν ειρηνική στρατεία τοϋ Χριστοϋ, λόγος για τόν όποιον ή Έκκλησία μας πάνω στή γή όνομάζεται στρατευομένη καί γι' αυτό φροντίζει νά ύπάρχει ένωμένος μέ τόν Χριστό. Διότι ό Χριστός μᾶς στρατολόγησε καί

οφείλουμε νά εὐαρεστοῦμε τόν Χριστό μέ τή ζωή μας, ὅπως ἐπισημαίνει κι Ἀπόστολος Παῦλος στόν Τιμόθεο (βλ. Β΄ Τιμ. β΄ 4)

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ μονάκριβη ἀλήθεια καί πίστη γιά τόν Ἕνα και Μόνο Ἀληθινό Τριαδικό Θεό, τόν Πανάγαθο καί Πάνσοφο Δημιουργό καί Κυβερνήτη τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ μόνη κρυστάλλινη ἀλήθεια καί πίστη γιά τόν Θεό καί τόν κόσμο, γιά τόν ἄνθρωπο καί τόν ὑπέροχο προορισμό του, ὅπως μᾶς τόν ἀπεκάλυψε ὁ Ἐνανθρωπήσας Κύριος Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ Ὁρθοδοξία ὅμως δέν σώζει τόν ἄνθρωπο, ἂν δέν τόν ὁδηγεῖ στήν Ὁρθοπραξία. Αὐτό σημαίνει ὅτι δέν μπορεῖ κάποιος νά εἶναι Ὁρθόδοξος Χριστιανός, ἂν ὁ τρόπος τῆς ζωῆς καί οἱ ἐπιλογές του δέν ἐπαληθεύουν τήν πίστη του, ἀλλά φανερώνουν ἄλλη ιδιότητα.

Ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανός εἶναι μέλος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὅταν στέργει καί ἀποδέχεται τήν Ὁρθόδοξη ζωή καί τήν διδασκαλία καί τό ἀποδεικνύει αὐτό μέ τή ζωή του χωρίς νά διαφοροποιεῖται ἀπό αὐτήν εἴτε μέ τόν λόγο του, εἴτε μέ τό ἔργο του.

Ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανός εἶναι μέλος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὅταν τιμᾷ τό βάπτισμά του καί ἐνεργεῖ σύμφωνα μέ τά πνευματικά ἐντάλματα τῆς Ἐκκλησίας του μέ ὁποιοδήποτε τίμημα, ὑπομένοντας τήν περιθωριοποίηση, τον χλευασμό, τον διωγμό, ἀκόμη και τον θάνατο. Κι ἂν βέβαια χάσει τον πνευματικό του βηματισμό πάντα μπορεῖ νά διορθώνει το λάθος και νά λαμβάνει τήν χάρη και τήν ἄφεση μέσα ἀπό τήν μετάνοια, τήν πρώτη ἐντολή τοῦ Χριστοῦ προς τούς Ἀγίους Ἀποστόλους μετά τήν Ἀνάστασή Του.

Αὐτόν τον Ὁρθόδοξο Χριστιανό τιμᾷμε σήμερα καθώς διαβάζουμε το Συνοδικό τῆς Ὁρθοδοξίας και ψάλλουμε το «αἰωνία ἡ μνήμη». Τον Ὁρθόδοξο Χριστιανό, ὁ ὁποῖος στο διάβα τῶν αἰώνων, ἀκόμη και στα δύσκολα χρόνια τῆς σκλαβιάς δεν ὑπέστειλε οὔτε προς στιγμήν τήν σημαία τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως και ἔτσι διέσωσε και τήν ἐθνική μας ὑπόσταση ὡς Ἑλλήνων καί Ὁρθόδοξων, ὅπως και αὔριο σύν Θεῷ θα διατρανώσουμε με τήν δοξολογία για τήν Ἐπανάσταση τῆς Ἑθνικῆς μας Παλιγγενεσίας τοῦ 1821.

Ὁ κάθε ἄνθρωπος βεβαίως εἶναι ἐλεύθερος νά ἐπιλέξει ὅ,τι θέλει στη ζωή του και νά ἐφαρμόσει ὅποιον τρόπο ζωῆς ἐπιθυμεῖ, ἀκόμη και νά ἀρνηθεῖ τον Χριστό. Αὐτό ὅμως δεν σημαίνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νά τον ἀποδεχθεῖ και νά τον συμπεριλάβει στα μέλη της, ἀφ ἥς στιγμῆς μάλιστα ὁ ἴδιος ἀπεκόπη ἀπό αὐτήν, ἐξαιτίας τῶν ἐπιλογῶν του.

Μᾶς ἐκπλήσσει ἀρνητικά το γεγονός, ὅτι κάποιοι ἄνθρωποι ἔχουν τήν ἀπαίτηση ἀπό τήν Ἐκκλησία νά ἐπιβραβεύει τίς ὅποιες ἐπιλογές τους, ἐνῶ αὐτές ἔρχονται σέ εὐθεία ἀντίθεση με το Ἱερό Εὐαγγέλιο και τήν δισχιλιετῆ Ἱερά της Παράδοση, ὅταν

ἀκόμη και σέ ἓνα ἀπλό σύλλογο τά μέλη ἐπιβάλλεται να συμμορφώνονται με το καταστατικό του, εἰδάλλως ἀποβάλλονται ἀπό αὐτόν.

Μᾶς ἐκπλήσσει ἀρνητικά το γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία καλεῖται να σιωπήσῃ, ὅταν διακυβεύεται ἡ ἀνθρώπινη φυσιολογία και μαζί της ἡ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια, ὁ ἀλληλοσεβασμός και καταστρατηγεῖται ἡ κατ' εἰκόνα και καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου.

Μᾶς ἐκπλήσσει ἀρνητικά το γεγονός ὅτι ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία ἔχει κατ' ἐπανάληψιν ἀποδείξει την μητρική της στοργή, ἐντούτοις κατηγορεῖται ὅτι δεν ἔχει ἀγάπη για τον ἄνθρωπο, ἐπειδὴ δεν συσχηματίζεται με τίς κατὰ καιρούς κοσμικές ἐπιθυμίες και τίς διάφορες νεοφανεῖς και νεοεποχίτικες ἰδιορρυθμίες.

Ἄς μάθουν λοιπόν ὅσοι ἀδελφεῖς και ἡμιμαθεῖς, ὅτι, ὅπως ἐψήμανε ἡ Ἱερά Σύνοδος στην πρόσφατη ἐγκύκλιό της, ἡ Ἐκκλησία «ἀληθεύει ἐν ἀγάπῃ» (Ἐφ. σ. δ' 15) και «ἀγαπᾷ ἐν ἀληθείᾳ» (Β' Ἰω. α' 1). Ἡ ἀγάπη τῆς Ἐκκλησίας δεν ἀποδεικνύεται ὅταν σιωπᾷ ἢ ὅταν θωπεύει ἐμπαθεῖς συνειδήσεις κι ἐγωῖσμούς, ἀλλά ὅταν με τον λόγο και τη χάρη Της ἐπιχειρεῖ να θεραπεύσει και να ἐξυγιάνει, ἀκόμη κι ἂν, ὅπως ὁ ἰατρός, προξενήσῃ κάποιο πόνο ἢ ὅπως το καλὸ φάρμακο, προκαλέσῃ πικρία. Αὕτη εἶναι ἡ θεραπευτική μέθοδος τῆς Ἐκκλησίας ἔναντι τῆς ἀμαρτίας και ὅποιος ἀφήσῃ κατὰ μέρος τούς ἐγωῖσμούς και τίς ἐμμονές και την ἀναζητήσῃ, γεύεται τῆς γλυκύτητας και τῆς πνευματικῆς θαλπωρῆς.

Ἀγαπητοί μου Πατέρες και Ἀδελφοί,

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας διώκεται πλέον ἐμφανῶς. Τά ἱερά και τά ὀσιὰ μας καθυβρίζονται ἀναίσχυντα. Ὁ Τίμιος Σταυρός, το ὄπλο μας κατὰ τοῦ διαβόλου, το στήριγμα τῶν πιστῶν κι ὁ φύλακας τῆς Οἰκουμένης, ὁ ὁποῖος σήμερα προπορεύεται τῆς λιτανείας μας, χλευάζεται στην ἀφίσσα ἐνός Φεστιβάλ, ὅπου και διαπομπεύεται ἡ πίστη μας ὀλόκληρη, ἀφοῦ ἀντί τοῦ Ἑσταυρωμένου Χριστοῦ, ἀπεικονίζεται ἐσταυρωμένη μια γυμνή ἑγκυος γυναίκα ἢ ὁποία κατ' αὐτούς εἶναι ἡ Παναγία μας!

Τί μεγάλη ντροπή! Τόσο γιά τήν βλάσφημη ἀπεικόνιση, ὅσο καί γιά τό ὅ,τι ὅλες οἱ ὑγιεῖς διαμαρτυρίες σκόνταψαν τάχα στήν ἐλευθερία ἑκφρασης καί λόγου καί στήν ἀδυναμία λογοκρισίας τῆς τέχνης, ἐνῶ ὁ νόμος γιά τήν ἐξύβριση τῶν θείων καί τῶν θρησκευτικῶν συμβόλων παραμένει γιά μία ἀκόμη φορά ἀνεφάρμοστος, ἔνεκα τῆς ἀνεκτικότητος τοῦ Χριστιανισμοῦ. Φεῦ!

Όλα αυτά μάλλον συστήνουν μία σκληρή πολεμική προς ό,τι χριστιανικό κι Ὁρθόδοξο, γι' αυτό καί ἡ ἐποχή μας ἀναδεικνύεται σέ ἐποχή ὁμολογίας τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως μας.

Γιά τόν λόγο αὐτό ἄς ἐντείνουμε τόν πνευματικό μας ἀγῶνα κι ἄς κοιτάξουμε νά μένουμε ἐνωμένοι μέ τόν Χριστό μέσα ἀπό τήν Μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, φροντίζοντας νά ἀξιοποιοῦμε κάθε εὐκαιρία γιά νά προετοιμαζόμαστε καί νά κοινωνοῦμε συχνά τῶν ἀχράντων Μυστηρίων.

Κόντρα στην ἀδιακρισία καί τήν σκληρότητα τοῦ κόσμου, ἄς κηρύττουμε μέ το λόγο καί τήν πράξη μας, ὅτι το Εὐαγγέλιο καί οἱ ἱεροί Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι γιά νά μᾶς ὁδηγοῦν στη σωτηρία καί ὄχι γιά νά ἀλλάζουν κατά το δοκοῦν τῆς ἐκάστοτε κοσμικῆς διανόησης ἢ ἐπιθυμίας.

Οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί κληθήκαμε νά καλλιεργοῦμε τόν βασιλικό ἀμπελῶνα τοῦ Χριστοῦ κι ἀκόμη κι ἂν διωχθοῦμε, ποτέ δεν θα ἀθετήσουμε τήν κλήση μας, οὔτε θα προδώσουμε τόν Κύριο καί Θεό καί Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστό. «Πάντα ἰσχύωμεν ἐν τῷ ἐνδυναμουντι ἡμᾶς Χριστῷ».

Μετ' εὐχῶν διαπύρων καί πατρικῆς ἀγάπης Χριστοῦ

Ὁ Ἐπίσκοπός σας

† Ὁ Σάμου καί Ἰκαρίας Εὐσέβιος